

DiZbi.HAZU | Digitalna zbirka i katalog Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Preuzimanjem digitalne kopije pristali ste na uvjete korištenja

<https://dizbi.hazu.hr/a/?terms>

Zapis je preuzet s web adrese

<https://dizbi.hazu.hr/a/?pr=i&id=173465>

Dr. Julijan Jelenić / F. Šišić

<i>Autor</i>	<u>Šišić, Ferdo [autor]</u>
<i>Stranice</i>	101 – 102
<i>Osobna predmetnica</i>	<u>Jelenić, Julijan</u>
<i>Jezik teksta</i>	<u>hrv – hrvatski</u>
<i>Vrsta građe</i>	<u>članak</u>
<i>Licencije</i>	<u>PDM</u>
<i>Baza</i>	<u>Središnja knjižnica HAZU</u>
<i>Dio od</i>	<u>Ljetopis Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti : za godinu ...</u>
<i>Svezak</i>	<u>1930/31. Sv. 44</u>

Dr. Julijan Jelenić.

Rodio se 29. augusta 1877. u Riječanima kod Modrića (u Bosni). Gimnaziju svršio je kod franjevaca u Gučoj Gori (kod Travnika), prve teološke nauke u manastiru Sutjesci, a višu teologiju na univerzitetu u Budimpešti (1901—1908), gdje je i promoviran na doktora teologije 30. juna 1908. Poslije dovršenih nauka fra Julijan Jelenić bio je profesorom u franjevačkoj bogosloviji najprije u Livnu, a onda u Sarajevu, otkud ga je zagrebački teološki fakultet god. 1919. pozvao, da primi katedru crkvene historije, koju i sada zaprema.

Naučni rad fra Julijana Jelenića upravo je obilan i ponajviše se kreće oko historije franjevačkoga reda u Bosni. Već 1899. napisao je raspravicu »Djelovanje bosanskih franjevaca u Bugarskoj« (»Franjevački Glasnik« Sarajevo 1899). Disertacija jeste: »De patrenis Bosnae« (štampana u Sarajevu 1908). Po tom se nižu veoma vrijedna i temeljita djela: »Kultura i bosanski franjevci«, 2 vol. Sarajevo 1912—1915; — »Bio-bibliografija franjevaca Bosne-Srebreničke« sv. I. Zagreb 1929. — »Problem imena Bosna« (Franjevački Vjesnik 1930). — »Pravopisna rasprava između Tome Koščaka i Grge Čevapovića«, Zagreb 1930. Fra Julijan Jelenić započeo je i izdavanjem »Povijesti crkve Hristove«, od koje su dosada izišle tri sveske, prva čak u drugom izdanju.

Naročitu pažnju zavređuje rad fra Julijana Jelenića na polju izdavanja i sabiranja historijskih izvora. U tu je svrhu dugo vremena radio u Rimu u arhivu Propagande, po svima franjevačkim arhivima po Bosni, pa onda i u Budimpešti i Györgyösu. Plod toga rada jesu ova važna djela: »Izvori za kulturnu povijest bosanskih franjevaca« (Glasnik bos. herc. muzeja 1912 i 1913 i napose). — »Ljetopis fra Nikole Lašvanina« (Glasnik 1914 i 1915 i napose). — »Necrologium Bosnae Argentinae« (Glasnik 1917). — »Ljetopis franjevačkoga samostana u Kreševu« (Glasnik 1917 i 1918 i napose). — »Dva ljetopisa Bosne Srebrenice« (Glasnik 1918). — »Ljetopis franjevačkoga samostana u Sutjesci« (Glasnik 1923). — »Spomenici kulturnoga rada bosanskih franjevaca od 1437—1878« (najprije u Starinama 36, onda napose s nastavkom u Mostaru 1927).

Predložem našega dosadanijsa suradnika fra Julijana Jelenića

razredu, uvjeren, da će Akademija u njemu dobiti odlična suradnika na polju naše narodne historije.

U Zagrebu, 10. marta 1931.

Dr. Ferdo Šišić

Dr. Branimir Šenoa.

Rodio se 7. augusta 1879. u Zagrebu, gdje je svršio osnovnu školu i gimnaziju. Godine 1897. upisao se u juridički fakultet u Zagrebu, a uz to je slušao predavanja iz povijesti i povijesti umjetnosti. U to se vrijeme počeo baviti slikarstvom: kao đak privatne slikarske škole prof. Ivekovića upoznao se sa umjetnicima, koji su tada došli u Zagreb, gdje im je zemaljska vlada sagradila šest atelijera, i u njihovom društvu naknadio što mu je nedostajalo za sistematski studij slikarstva. Naročito Mašić, najmiliji mu od sviju, često ga je na fini način upućivao i sokolio u radu. Svoje prve pokušaje, neko tridesetak uljenih slika, studija i akvarela, izložio je na izložbi, što su je na proljeće god. 1901. u Zagrebu priredili Iveković, Medović i Rendić. Od toga je vremena gotovo stalno učestvovao na svim izložbama naših umjetnika kod kuće ili u inostranstvu.

God. 1902., svršivši juridičke nauke, upisao se Branimir Šenoa u filozofski fakultet zagrebačkog sveučilišta, gdje se uz historiju i geografiju (kao ispitnu skupinu) bavio navlastito arheologijom i poviješću umjetnosti. U jesen god. 1904. pošao je sa prof. Kršnjavim na naučni put u Italiju (Venecija, Padova, Bolonja, Firenca, Empola, Pisa, Siena, Peruda, Asisi, Rimini, Ferrara, Ravenna). Svršivši filozofski fakultet bio je god. 1907. namješten kao pomoćni učitelj i tajnik na netom osnovanoj Višoj školi za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. Za veliku gospodarsku izložbu u Zagrebu god. 1906. po Crnčićevim je nacrtima izradio veliku dekorativnu sliku za glavni paviljon, plakat i izložbenu diplomu.

Načinivši god. 1908. profesorski ispit za srednje škole, otišao je na naučni put u München, Salzburg i Veneciju. Uz redovna predavanja vršio je i dužnost scenografa u Narodnom kazalištu u Zagrebu. Od većih je stvari inscenirao »Hamleta«, D'Albertovu operu »U dolini«, Puccinijevu »Madame Butterfly«, Gounodova »Fausta« i dr. Disertacijom »Ivan Zagrepčanin i sin mu Jeronim«,